

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ می ۲۰۱۹

خونریزی به خاطر یک کاسه ماست، به چه معناست؟؟

سه شنبه- ۲۴ ثور ۱۳۹۸ - کابل: در یادداشت امروز توجه شما را به یک واقعه ظاهرأ عادی و پیش پای افتاده ای جلب می نمایم که در واقعیت بیشتر از ده ها کتاب ماهیت ضد مردمی نظام حاکم را آشکار می نماید. جریان و اصل واقعه: در ولایت فاریاب یک تن از سربازان قطعه کماندو که به جز از "غنی احمدزی" از کس دیگری فرمان نمی برند، از یک دکان به ارزش ۶۰ افغانی ماست خرید می نماید، مگر در عوض ۵۰ افغانی می دهد. دکاندار قانع نشده، می خواهد ماست را از سرباز پس بگیرد، سرباز اردوی دولت دست نشاند به جای دادن ده افغانی بقیه قیمت و یا مسترد نمودن ماست، به جان دکاندار افتاده، وی را سیلی کاری می نماید که باعث بلند شدن صدای دکاندار و داد و فریاد وی می گردد.

پولیس نظم عامه که مسئولیت تأمین نظم شهر را به عهده دارد، با شنیدن سروصدا و داد و فریاد، خود را به محل رسانیده می خواهد با ملامت کردن سرباز کماندو و گرفتن بقیه پول غایله را خاتمه بخشد. خواستی که به دماغ از فیل افتادگان سرباز اردوی مزدور استعمار برخورده، یک سیلی پولیس نظم عامه را نیز می زند. این سیلی خلاف سیلی اولی بی پاسخ نمانده به جای داد و فریاد جنگ مغلوبه بین سرباز و پولیس نظم عامه صورت می گیرد. قضیه به همین جا ختم نشده، از یک جانب ده ها سرباز کماندو به کمک همقطار خود می آیند و از طرف دیگر پولیسان نظم عامه به کمک همکار خود داخل شهر و بازار سنگر بندی آغاز یافته، صدای غرش تفنگ و فیر گلوله از هر دو بلند می شود. من به این کار ندارم که چه کسی ملامت و چه کسی سلامت بود و یا چند نفر در جریان تیراندازی ها زخمی شد و به چه مقدار مرمی فیر شد و قیمت آنها هزاران بار بیشتر از خمره ماست بود، در عوض توجه شما را به نکات آتی جلب می نمایم:

۱- پرداخت قیمت کم از جانب سرباز کماندو، نشاندهنده زورگیری و جبر و ستمی است که منسوبین اردوی دولت دست نشاند بر مردم ما روا می دارند. در این اردو که به وسیله جنایتکاران، باندیست ها و فاشیست های امریکائی پرورش یافته اند، به افراد چنان تلقین شده است که آنها فقط در قبال آمران خود مسئولیت جوابدهی دارند، به غیر از آمران، بقیه مردم نزد آنها ارزش یک مگس را هم ندارند، آنها می توانند بزنند، زندانی نمایند و بکشند کسی نیست تا از آنها بازخواست نماید احیاناً اگر کسی هم پرسید کافیسست بگویند طرف تروریست، طالب، داعش و ... بود. در بدترین حالت یک تفنگچه تیرائی را نیز در کنار جسد قربانی شان گذاشته، چنان و انمود می نمایند که گویا طرف

تروریست بود و در دفاع از خود و مردم وی را به قتل رسانیده است. و به جای بازخواست یک ماه معاش بخشش هم می گیرد.

۲- دومین نکته، عدم آمادگی دکاندار است برای گذشتن از ۱۰ افغانی. این مسأله برخاسته از روحیه کاسبکاری دکاندار نیست که اگر می بود از پول خود می گذشت تا مشتری را حفظ نماید. بلکه برخاسته از نفرت عمیقست که مردم ما از تمام نیروهای امنیتی دولت دست نشانده دارند. به عبارت دیگر تجلی و بازتاب تضاد مردم با حاکمیت دست نشانده و مزدور است که حتما حاضر نیستند از ۱۰ افغانی خود برای آنها بگذرند. این که چرا چنین شده است باز هم بر می گردد به عملکرد افراد اردوی دولت دست نشانده که کلاً در آن مناطق به مثابه اشغالگران بیرحم با مردم برخورد می نمایند.

۳- سومین نکته، درگیری بین سرباز کماندو و پولیس نظم عامه است، این مسأله باز هم بازتاب تضاد عمیق و آشتی ناپذیر درونی نیروهای امنیتی دولت پوشالی می باشد. امری که تا حال به صد ها بار باعث نابودی آحاد اردوی دولت دست نشانده به وسیله طالب گردیده است. یعنی به اساس همین تضاد، بخش های مختلف نیروهای امنیتی دولت دست نشانده به عوض آن که خود را یک کل دارای منافع مشترک احساس نمایند و یکی به دیگری کمک نمایند، هریک افراد طرف دیگر را به دم تیغ طالب و یا داعش سپرده است.

هموطنان گرامی!

دولتی با این ماهیت فقط برای آن خلق شده است تا مردم افغانستان را به آحاد آن تجزیه نموده، هریک را به صورت منفرد به دژخیمان طالب بسپارند. پس:

سرکها ما را می طلبند!!